

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 50/08

10 lipca 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-54/07

Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding / Firma Feryn N.V.

PUBLICZNE OŚWIADCZENIA, W KTÓRYCH PRACODAWCA INFORMUJE, ŻE NIE ZATRUDNIA OSÓB O OKREŚLONYM POCHODZENIU ETNICZNYM STANOWIĄ DYSKRYMINACJĘ BEZPOŚREDNIĄ

Brak możliwego do zidentyfikowania skarżącego nie pozwala przyjąć, iż nie ma miejsca jakakolwiek dyskryminacja bezpośrednia.

Dyrektywa 2000/43/WE¹ ma na celu wyznaczenie ram walki z dyskryminacją ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz wprowadzenie w życie w państwach członkowskich zasady równego traktowania. Ustawodawstwo belgijskie przyznało Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding zdolność procesową w zakresie istniejącej lub możliwej dyskryminacji, nawet w braku możliwego do zidentyfikowania skarżącego.

Spółka Feryn specjalizuje się w montażu drzwi garażowych. Centrum wniosło do belgijskich sądów pracy pozew o ustalenie, że Feryn stosuje dyskryminującą politykę zatrudnienia. Opiera się ono na publicznych oświadczeniach kierownika tego przedsiębiorstwa, zgodnie z którymi – w ogólnym zarysie – jego przedsiębiorstwo poszukiwało monterów, lecz nie mogło zatrudnić osób o określonym pochodzeniu etnicznym („cudzoziemców”) z uwagi na niechęć klientów do udostępniania tym osobom prywatnych mieszkań na czas wykonywania prac.

Trybunałowi przedstawiono zasadniczo do rozważenia kwestię, czy takie oświadczenia pracodawcy w ramach procesu rekrutacji stanowią dyskryminację w sytuacji, gdy brak jest możliwego do zidentyfikowania skarżącego, który uważałby się za ofiarę tej dyskryminacji.

Trybunał, przypominając cel dyrektywy, uznał, że **brak możliwego do zidentyfikowania skarżącego nie pozwala na stwierdzenie, że nie ma miejsca jakakolwiek dyskryminacja bezpośrednia** w rozumieniu dyrektywy. Wspieranie rynku pracy sprzyjającego społecznej integracji byłoby bowiem trudne do realizacji, gdyby było ograniczone jedynie do przypadków, gdy kandydat, któremu nie powiodło się przy rekrutacji, wszczyna przeciwko pracodawcy postępowania sądowe, powołując się na dyskryminację. Ponadto takie oświadczenia mogą

¹ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22).

poważnie zniechęcać określonych kandydatów do składania swojej kandydatury. **Stanowią one bezpośrednią dyskryminację przy zatrudnianiu w rozumieniu dyrektywy.**

Następnie Trybunał wypowiedział się w przedmiocie **odwrócenia ciężaru dowodu** w sytuacji, gdy zarzut dyskryminującej polityki zatrudnienia jest podnoszony w odniesieniu do publicznej wypowiedzi pracodawcy na temat swojej polityki rekrutacyjnej. Stwierdził, że to do pracodawcy należy przedstawienie dowodu, że nie naruszył zasady równego traktowania. Do sądu odsyłającego będzie następnie należało ustalenie, czy zarzucane fakty zostały wykazane oraz ocena, czy dowody przedstawione na poparcie twierdzeń pracodawcy, że nie naruszył zasady równego traktowania, są wystarczające. Trybunał stwierdził następnie, że **publiczne oświadczenia, w których pracodawca informuje, iż w ramach swojej polityki rekrutacyjnej nie będzie zatrudniał osób o określonym pochodzeniu etnicznym lub rasowym, są wystarczające dla domniemania, w rozumieniu dyrektywy, że ma miejsce bezpośrednio dyskryminująca polityka zatrudnienia.**

Wreszcie Trybunał wypowiedział się w kwestii, jakie **sankcje byłyby odpowiednie w przypadku dyskryminacji przy zatrudnieniu** tego rodzaju, jak w niniejszej sprawie. Dyrektywa wymaga, by państwa członkowskie ustanowiły **sankcje skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, również w sytuacji braku możliwego do zidentyfikowania pokrzywdzonego.** Trybunał wskazał, że sankcje te mogą polegać na stwierdzeniu przez właściwy sąd, że dyskryminacja miała miejsce i odpowiednim upublicznieniu tego stwierdzenia lub na nakazaniu pracodawcy zaniechania dyskryminującej praktyki, lub też na zasądzeniu świadczenia na rzecz podmiotu zaangażowanego w postępowanie.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : CS, DE, EL, EN, ES, FR, HU, IT, NL, PL, PT, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-54/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053